

Geadresseerde Fractie CDA
t.a.v. de heren
J. Timmermans
S. Janssen
R. Delissen

Wilhelminaplein 1
5981 CC Panningen
T (077) 306 66 66
E info@peelenmaas.nl
www.peelenmaas.nl

Datum 14 juli 2026
Zaak 1894/2026/3404972
Document 1894/2026/3410618
Van
Onderwerp Vragen artikel 32 inzake aanvullende regels beleid huisvesting arbeidsmigranten

Geachte heren,

Op 15 juni ontvingen wij uw artikel 32 vragen over de aanvullende regels beleid huisvesting arbeidsmigranten. U vraagt ons om een inschatting te geven van de juridische houdbaarheid van twee onderdelen uit het huidige beleid voor huisvesting van arbeidsmigranten, namelijk:

1. de minimale onderlinge afstand van 250 meter tussen huisvestingslocaties;
2. het maximum van 10% arbeidsmigranten ten opzichte van het aantal inwoners van Peel en Maas.

Hieronder leest u ons antwoord op uw vraag.

1. De **afstandseis van 250 meter** kan juridisch houdbaar zijn, mits deze ruimtelijk goed en actueel is onderbouwd en proportioneel wordt geacht.
2. De **10%-norm** is juridisch kwetsbaarder, met name vanwege het generieke karakter en de (op basis van huidig onderzoek) beperkte onderbouwing van de noodzaak.

Een verdere onderbouwing van deze beknopte antwoorden wordt hieronder beschreven

Algemeen juridisch kader

Bij de beoordeling van de juridische houdbaarheid van dergelijke beleidsregels geldt dat gemeenten beleidsruimte hebben bij het reguleren van ruimtelijke ontwikkelingen, waaronder de huisvesting van arbeidsmigranten. Deze beleidsruimte wordt echter begrensd door hogere wet- en regelgeving, waaronder het omgevingsrecht, algemene beginselen van behoorlijk bestuur en – indien van toepassing – Europese regelgeving (zoals het vrij verkeer van werknemers en diensten).

Cruciaal daarbij is dat regels:

- een ruimtelijk relevant doel dienen;
- objectief en niet-discriminatoir zijn;

- evenredig en proportioneel zijn (geschikt, noodzakelijk en niet onnodig beperkend);
- voldoende gemotiveerd zijn, bij voorkeur onderbouwd met onderzoek of feitelijke gegevens.

1. Minimale afstandseis van 250 meter

De eis van een minimale afstand tussen huisvestingslocaties kan in beginsel juridisch houdbaar zijn indien deze ruimtelijk kan worden gemotiveerd. Denk daarbij aan argumenten zoals:

- spreiding van functies ter voorkoming van concentratie-effecten;
- bescherming van leefbaarheid en woon- en leefklimaat;
- beheersbaarheid voor voorzieningen en omgeving.

De juridische houdbaarheid hangt echter sterk af van:

- de onderbouwing van de noodzaak van precies 250 meter;
- de relatie met concrete ruimtelijke effecten;
- de actualiteit van de onderliggende gegevens.

Indien een ondernemer deze eis aanvecht, zal een rechter toetsen of de afstandsnorm voldoende is gemotiveerd en proportioneel is. Wanneer de norm als arbitrair wordt gezien of onvoldoende wordt gedragen door onderzoek, bestaat het risico dat deze (gedeeltelijk) onverbindend wordt verklaard.

2. Maximum van 10% van het aantal inwoners

De norm dat het aantal vergunde bedden voor arbeidsmigranten niet meer mag bedragen dan 10% van het aantal inwoners is juridisch kwetsbaarder.

Deze norm kent namelijk:

- een meer generiek en kwantitatief karakter, dat minder direct ruimtelijk is onderbouwd;
- een mogelijk spanningsveld met het gelijkheidsbeginsel en Europese vrijheden, wanneer daardoor feitelijk beperkingen ontstaan voor bepaalde groepen werknemers;
- een afhankelijkheid van een stevige onderbouwing dat boven deze grens sprake is van onevenredige druk op voorzieningen of leefomgeving.

In dit kader is relevant dat uit het PON & Telos-onderzoek blijkt dat er **geen aanleiding is dat het huidige aantal arbeidsmigranten op vergunde locaties leidt tot een onevenredige druk op basisvoorzieningen**. Dit kan de juridische onderbouwing van een harde bovengrens compliceren.

Een rechter zal bij toetsing nadrukkelijk kijken naar:

- de feitelijke onderbouwing van de 10%-grens;
- de proportionaliteit van een generieke cap;
- de vraag of minder beperkende maatregelen mogelijk zijn.

Daarmee achten wij het risico aanwezig dat deze norm, indien aangevochten, juridisch onder druk komt te staan.

Het college benadrukt dat de uiteindelijke beoordeling van de juridische houdbaarheid voorbehouden is aan de rechter. Wel zullen wij deze aandachtspunten betrekken bij de verdere evaluatie en actualisatie van het beleid.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Peel en Maas,

de gemeentesecretaris/directeur,
K.H. Werps-Aerts

de burgemeester,
B.C.M. Vostermans